

TRI ÂN THIÊN CHÚA GIÚP THOÁT TỘI GIẾT BÀO THAI CON THỨ BA

Tháng 11 năm 2007, sau chuyến đi nghỉ hè trở về, tôi cảm thấy thật khó chịu. Tôi hơi nghi ngờ. Và quả đúng thế. Tôi đã mang thai. Vào thời kỳ ấy tôi đang sưu tầm tài liệu để hoàn thành luận án tiến sĩ. Gia đình cũng như tôi hoàn toàn đặt tin tưởng nơi công việc tôi đang làm. Chúng tôi đã có hai đứa con. Đứa con trai đầu lòng bị chứng "autiste" (chứng tự kỷ).

Chứng bệnh gia tăng khi đứa em gái của nó chào đời. Vì thế chúng tôi thật sự lo sợ cho việc sinh ra của đứa con thứ ba. Rất có thể đứa thứ hai rồi sẽ rơi vào căn bệnh của anh nó! Thật là khốn khổ trăm bề! Làm sao bây giờ? Riêng cá nhân tôi cũng chịu nặng nỗi buồn phiền. Tôi không ngủ được nữa. Tôi cảm thấy kiệt sức. Đây không phải là thời kỳ thuận tiện cho việc mang thai! Không! Không thể được! Tôi đang có một việc làm rất tốt mà hợp đồng sắp kết thúc. Liệu rồi đây người ta có gia hạn hợp đồng cho một bà mẹ đang mang thai không? Chắc chắn là không! Tôi không còn đủ sức mang thai thêm đứa con nữa. Tôi có cảm tưởng sắp chết. Tôi cảm thấy vô cùng xấu hổ. Tôi không muốn người đời chê bai nhạo cười tôi. Vợ chồng tôi lại lâm vào

tình huống "cơm không lành canh không ngọt"! Tôi cảm thấy vô cùng cô đơn.

Tôi đau đớn tự nhủ: "Bao người ước muốn có con mà không được. Trong khi tôi không muốn, sao lại phải mang thai?" Trong cơn âu lo khốn cùng tôi tưởng tượng không biết bao nhiêu vấn đề. Cho đến một ngày, khi đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ, tôi tình cờ trông thấy một tờ giấy với một số điện thoại. Khi trở về nhà, tôi gọi ngay số điện thoại này. Lần đầu tiên, tôi có thể trút bỏ nỗi lòng, bộc bạch tâm tư. Tôi nói hết, nói hết.

Đầu giây bên kia, có người lắng nghe tôi nói. Rồi một tiếng nói khoan thai trầm ấm vang lên mời gọi tôi hãy tin tưởng, tin tưởng. Tôi không nhớ hết những gì người này nói với tôi. Nhưng tôi nhớ rõ một điều là tiếng nói thật trang trọng thật an bình. Tuy nhiên, đối với tôi lúc ấy, vấn đề vẫn còn y nguyên. Nghĩa là, tôi không thể tiếp tục mang thai. Đứa bé này không thể sinh ra! Tuy vậy, hình như có một kẻ-hỡ trong lý luận của tôi. Một ít lâu sau đó, tôi gọi lại số điện thoại kia. Và tôi lại nghe tiếng nói lúc trước. Một tiếng nói tràn đầy sức sống, trao ban tin tưởng và hy vọng. Chưa hết, tôi bắt đầu trao đổi qua điện thư. Tất cả thắc mắc lo âu đều nhận được giải đáp. Tôi biết có nhiều người ăn chay và cầu nguyện cho tôi. Tôi tiếp tục cuộc hành trình trong thanh thản và tự do.

Cho đến một ngày, nơi tòa giải tội, vị Linh Mục nhận ơn Chúa soi sáng nói với tôi: "THIÊN CHÚA sẽ cứu cả mẹ lẫn con!"

An Bình và Hy Vọng từ từ trở về với tôi. Giờ đây tôi tự nhủ:
"Không thể lãnh bằng cấp với giá một cuộc phá thai!" Không thể
trở thành mồ chôn chính đứa con ruột thịt máu mủ của mình!
Không! Không thể được!

Hiền phu tôi cũng thay đổi. Chàng thật sự nâng đỡ tôi. Không có
chàng, có lẽ tôi không mang thai đến ngày khai hoa nở nhụy.
Chàng thay tôi gánh vác mọi việc trong nhà, kể cả việc chu đáo
chăm sóc hai đứa con và cả tôi nữa, vì tôi cứ bị choáng-váng liên
miên. Chàng chịu đựng tất cả, không mở miệng nói lời nào gây ưu
phiền. Đứa con thứ ba đã trở thành nguồn sưởi ấm tươi mát
cuộc sống lứa đôi của hai vợ chồng tôi. Ngày hôm nay thì chúng
tôi gọi bé bằng danh xưng êm ái dịu dàng "Tiểu Kho Tàng".

Trái với mọi lo âu của chúng tôi, đứa con trai đầu lòng đã giảm
bớt chứng tự kỷ khi đứa em thứ hai của nó chào đời! Phần tôi,
sức khoẻ cũng khả quan hơn. Tôi thật sự vui hưởng thời gian nghỉ
ngơi dành cho các bà mẹ sau khi sinh con.

Việc sinh ra của đứa con thứ ba quả là một phúc lành, một hồng ân đến từ THIÊN CHÚA. Việc mang thai
cho chúng tôi cơ hội sống kinh nghiệm yêu thương tuyệt đẹp và tạo nhiều cuộc gặp gỡ, dệt nên một
mạng lưới yêu thương huynh đệ bao la. Chỉ trong vòng vắn mấy tháng mà có gặp mấy lần con số những
người chúng tôi quen biết trong bao năm qua! Nhưng trước hết và trên hết, cuộc mang thai đứa con thứ
ba giúp chúng tôi khám phá ra lòng nhân lành bao la của THIÊN CHÚA là CHA!

Chứng từ của bà mẹ trẻ Adèle Sabine người Pháp.

**... "Lạy Chúa, xin dạy con đường lối thánh chỉ, con nguyện đi theo mãi đến cùng. Xin cho con được trí
thông minh để vâng theo luật Ngài và hết lòng tuân giữ. Trên đường mệnh lệnh Chúa, xin dẫn con đi,
vì con ưa thích đường lối đó. Xin hướng lòng con nghiêng về thánh ý, không ngả theo lợi lộc tiền tài.
Xin giữ mắt này khỏi nhìn theo những gì hư ảo, và cho con được sống nhờ đường lối của Ngài. Xin
thực hiện cho tôi tứ Ngài đây lời đã hứa, để người người kính sợ Thánh Danh. Xin giữ con khỏi nổi
nhục nhằn con vẫn sợ, vì quyết định của Ngài tốt đẹp dường bao!"** (Thánh Vịnh 119(118) 33-39).

("Il Est Vivant" Le Mensuel Catholique pour la Mission, n 270, Avril 2010, trang 20)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

